LOUŇOVICKÝ zpravodaj

3/2012 — **Vydává Obecní úřad Louňovice • září 2012**

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Již je to pět let, kdy jsme si připomínali šestisté výročí od první písemné zmínky o naší obci a kdy vyšlo první číslo Louňovického zpravodaje. Pět let! Je to krátká, nebo dlouhá doba? Co se za tu dobu u nás v obci událo a co se změnilo?

Došlo k velkému nárůstu rodinných domů a obyvatel. Počet domů stoupl z 321 na 426 a počet obyvatel z 703 na 936. Dokončen byl vodovod a kanalizace. Podařila se uskutečnit plynofikace obce za velice příznivých finančních podmínek. Bylo založeno Občanské sdružení Sportklub Louňovice, kterému se podařilo na obecních pozemcích vybudovat krásný a funkční sportovní areál včetně dětského hřiště. Byly upraveny křižovatky na I. i II. hrázi včetně autobusových zastávek. Vodovod byl posílen o dva vrty a připojen přes vodovod Regionu Jih na vodu ze Želivky. Obec převzala do své režie od VHS Benešov provozování vodovodu i kanalizace.

Co se naštěstí nezměnilo? Naše TJ Slavia Louňovice! V letošním roce oslavuje 85. výročí založení a nepřetržité činnosti jako největší organizace v naší obci. Právě před pěti lety postoupilo „A“ mužstvo dospělých opět do krajské soutěže – I.B třídy, vloni pak již do krajského přeboru středočeského kraje. Největší radost mám ale z toho, že se i nadále daří dobře pracovat s mládeží, v letošním roce se počet registrovaných a aktivních dětí do 15 let zvedl skoro na čtyřicet.

Všem bývalým i aktivním členům a funkcionářům Slavie děkuji za jejich obětavou a nelehkou práci. A Slavii Louňovice přeji, aby se jí i nadále dařilo jak na sportovním, tak i funkcionářském poli, a aby se dočkala stovky v co nejlepší kondici.

A protože lidí, kteří by přiložili ruku k dílu, není nikdy dost, vyzývám všechny, kteří by se chtěli zapojit do práce ve Slavii, ve Sportklubu, v redakční radě zpravodaje, nebo do činnosti obecního úřadu, aby se přihlásili u zástupců jednotlivých oddílů nebo na obecním úřadě. Budete vítáni. Přeji Vám všem krásný podzim a na nějaké louňovické akci na shledanou.

Josef Řehák – Váš starosta

TJ Slavia LOUŇOVICE

(1927–2012)

85 let nepřetržité činnosti

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

O práci obecního úřadu

Úřední hodiny nově: Pondělí 8.00 – 16.30
Středa 8.00 – 16.30
Pátek 8.00 – 18.00

Obecní úřad se přes léto věnoval mimo běžné agendy především údržbě obce:

- Byly odstraněny původní betonové a dřevěné sloupy v ulicích Ke Studánce, Kamenická, Obecní, V Uličce, Souběžná, Na Moklině, Kutnohorská.
- Došlo k opravě chodníku na Dolní návsi a v ulici Na Horáku.
- Průběžně se štěrkem upravují cesty, kde není definitivní povrch komunikací: celá lokalita Louňovičky II. hráz, části ulic Souběžná, Na Dolách, Kutnohorská, Na Vyhlídce, Ke Kaménce. Dokončuje se oprava ulic Pod Školkou, Nad Potokem, V Luhu.
- Probíhá kontrola hydrantů, uzávěrů hlavních řadů a uzávěrů domovních vodovodních přípojek.
- Došlo k výměně hlavního vodovodního řadu mezi úpravnou vody a ulicí Na Horáku, zároveň byl upraven prostor před úpravnou vody a byla vyměněna část oplocení u úpravny vody.
- Z důvodu vandalismu muselo dojít k opravě elektrického ovládání zvonu Na Zvoničce v ceně 15 tisíc Kč.
- Z důvodu nepovoleného ukládání odpadu a na základě žádosti Školního lesního podniku v Kostelci nad Černými lesy, bylo povoleno osazení závory do ulice Jevanská.
- Pokračuje příprava projektu na úpravu technologie úpravně vody.
- Pracuje se na konečném znění nového územního plánu obce Louňovice.

V době prázdnin proběhla čtyři zasedání zastupitelů.

Dana Kodejšová

OBECNÍ ÚŘAD LOUŇOVICE
SRDEČNĚ ZVE VŠECHNY OBČANY NA

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

v pátek 26. října 2012 od 18 hodin

v sále restaurace „U sv. Huberta“ v Louňovicích

Program:

informace o činnosti zastupitelstva obce, různé, diskuze

Vážení a milí,

už pátým rokem vydává Obecní úřad Louňovice tuto tiskovinu – Louňovický zpravodaj. Přiznám se vám, že myšlenku na vydávání nějakého pravidelného informačního zpravodaje pro louňovické občany jsem měla dlouho před tím, než začal vycházet. Ten správný impulz přišel a správný okamžik nastal při přípravě oslav 600 let od první písemné zmínky o obci Louňovice v roce 2006 a první číslo našeho zpravodaje vyšlo v lednu 2007. Oslavový rok 2007 byl tak plný událostí, že v tomto roce vyšlo 5 čísel Louňovického zpravodaje. V následujících letech byla už pravidelně čtvrtletně vydávána 4 čísla.

Na zpracování a vydávání našeho zpravodaje se podílí redakční rada, ale také řada dalších autorů, jejichž příspěvky vítáme a rádi je uveřejňujeme, pokud jsou o dění v Louňovicích nebo mají s Louňovicemi nějakou souvislost. Pro naši práci jsou velice přínosné reakce a postřehy vás, naši milí čtenáři, ale třeba i kritika. Jde nám především o komunikaci a předávání informací.

Louňovický zpravodaj je také jakousi kronikou naší obce, protože zachycuje slovem i fotografií dění v obci.

Práce na tvorbě našeho zpravodaje je zcela dobrovolná a bez finančního ohodnocení. Takže všem autorům článků, tvůrcům fotografií a všem, kteří věnují svůj čas, elán a energii této činnosti, patří veliké poděkování.

Marie Boudová

VOLBY NA PODZIM 2012

Volby do Zastupitelstva Středočeského kraje a 1/3 Senátu Parlamentu ČR

Volby do Zastupitelstva Středočeského kraje a 1/3 Senátu Parlamentu ČR se konají v pátek 12. října (od 14 do 22 hodin) a 13. října 2012 (od 8 do 14 hodin). Voličem je pouze státní občan České republiky, který alespoň druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let. Voliči budou dodány nejpozději tři dny před dnem konání voleb hlasovací lístky. Ve dnech voleb na žádost voliče okrsková volební komise vydá za případné chybějící lístky nové. Voliči bude umožněno hlasování poté, co prokáže svoji totožnost – občanský průkaz, cestovní pas.

Druhé kolo voleb do Senátu Parlamentu ČR se koná v případě, že žádný z kandidátů nezíská ve volebním obvodu, kde kandiduje, nadpoloviční většinu odevzdaných platných hlasů. Případné hlasování v tomto případě proběhne 19. a 20. října 2012. V případě konání II. kola voleb do Senátu volič obdrží hlasovací lístky ve volební místnosti ve dnech voleb.

Malování na návsi

Jako každý rok i letos se konalo MALOVÁNÍ NA NÁVSI. Jenže v pátek 31. srpna od rána pršelo a pršelo, a tak se domluvil náhradí termín o týden později na pátek 7. září 2012.

Od 10.30 hodin patřilo prostranství ulice K Horní návsi dětem z Mateřské školy Louňovice (34 dětí), které svými obrázky vyzdobily celý kruhový objezd a jako odměnu za svoji píli a šikovnost dostaly pytel bonbónů.

Od 16 hodin se začaly scházet také větší děti s maminkami a obrázky pokryly ulici do všech stran.

Velmi povedená byla Fifinka a její přátelé, některá zvířátka vypadala jako opravdová a kdyby obživli všichni dinosauři, jistě by nám celou náves zbořili.

Během hodiny a půl se na návsi vystřídalo asi 30 dětí. Uklidili jsme zapomenuté křídy a pokochali se obrázky.

Děkujeme tímto za účast všem šikovným dětem a těšíme se zase za rok na viděnou☺.

Vendula Mládková

Fáborkový pochod pohádkovým lesem

Při rozhodování o letošní trase fáborkového pochodu pro děti jsme se poprvé v novodobé historii našich pochodů (od r. 2007) rozhodli, že ji zkusíme nalevo od „státovky“, tedy v Louňovičkách. Trasa o délce necelých 2 km vedla od Pamětního kamene knížete Lichtenštejna, okolo krásného lesního rybníčku u Žernovky (který je i mnohým Louňovákům neznámý) a končila na dětském hřišti o.s. Sportklub Louňovice. S přípravou bylo poměrně dost práce. Vytýčení trasy, obstarání převleků a zejména dobrovolníků, kteří stáli v kostýmech pohádkových bytostí na trase a připravili pro děti zajímavé úkoly.

Pochod s 11 stanovišti odstartoval motýl Emanuel a hned za startem se u hodné selky prosívala mouka a u Robina Hooda strefovalo šiškami do stromů. O kus dál loupežníci rozházeli na cestu věci, které do lesa nepatří a děti jim je musely na konci tohoto úseku vyjmenovat. Potom Křemílek s Vochomůrkou zkoušeli děti ze znalostí listů stromů, vodník si připravil u rybníčka překážkovou dráhu a u lesní víly děti skládaly papírové lodičky. Původně je měly pouštět na vodu, ale to by se musely prodírat bažinkou vzniklou po dešti a pak šlo i o to, jak lodičky z rybníčka zase vylovit. U Českého Honzy děti dostaly za nasbírání šišek koláček (sponzorem byla Restaurace U Henců – děkujeme!), Krakonoš na posedu je zase učil rozpoznávat lesní rostliny, u piráta si děti vyzkoušely svoji trefu v hodu šipkami do terče a dostaly drobnou hračku, u Macha a Šebestové hledaly po lese ukrytá zvířátka a na posledním stanovišti u Popelky přebíraly „hrách“ (mušličky) a „čočku“ (kamínky) – mořskou mušličku si mohly odnést na památku. V cíli byl pro putovníky připraven pytel karamelek a za splněné úkoly a absolvování pochodu ještě každý dostal bublifuk.

Letošní fáborkový pochod se dětem moc líbil, i dospělý doprovod si náramně užil. Jenom ta malá účast (25 dětí) nás organizátory trochu zamrzela. Možná to bylo špatně zvoleným termínem, kdy končily prázdniny, možná počasím, které slibovalo, že každou chvíli může začít pršet. Tak to snad příští rok bude lepší.

Veliké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách a vlastní realizaci fáborkového pochodu. Na fotky se můžete podívat na www.lounovice.cz.

Bronka Udržalová

Koloběžkový závod

Letošnímu koloběžkovému závodu v sobotu 22. září 2012 přálo sluníčkové počasí, ale ani to nepomohlo k vyvolání většího zájmu k účasti. Celkem odstartovalo 18 závodníků a jen jeden nedojel do cíle pro nepřekonatelnou únavu malinkých nožiček.

V kategorii odstrkovadel zvítězil Tomáš Alfery, za ním v těsném závěsu dojel Tadeáš Dvořák, třetí byla Veronika Kolářová a čtvrtý Jan Dvořák. V kategorii předškoláků zvítězil Pepa Hoda těsně před Petrem Alfery, třetí dojel Vojta Sus, čtvrtý Tomáš Kněz, pátý Ondra Sus a šestý Jenda Mašek. V kategorii školáci do 10 let těsně zvítězil Marek Toman před Martinem Štibingrem a v kategorii školáků 11–14 let zvítězila Bára Cinová nad svojí sestrou Kristýnou. Bára dokonce měla také ze všech nejlepší čas. V poslední kategorii ostatních (dospělí) se umístil na prvním místě Pepa Řehák, těsně za ním Hana Klaudisová, na třetím a čtvrtém místě se stejným časem se umístili Pavel Čadil a Petr Havel, pátá byla Žaneta Mrvíková a šestá její sestra Milada.

Poděkování patří všem pořadatelům i účastníkům příjemného odpoledne.

Marie Boudová

Mateřská škola Louňovice

Školní rok 2012/2013 se zahájil v Mateřské škole Louňovice v plném počtu 42 dětí. Program do konce tohoto roku mají děti doplněný o kroužek angličtiny, aerobiku a keramiky. Zavítají mezi ně divadla Kůzle a Krasohled, čeká je hudební pořad, práce s výtvarnicí, kouzelník a další zajímavé akce.

REŽIM DNE MATEŘSKÉ ŠKOLY:

7.00 – 8.30
scházení dětí, ranní hry dle volby a přání dětí, individuální péče s dětmi v různých činnostech;

8.30 – 8.45
úklidové činnosti, ranní cvičení (zdravotní cviky, pohybové hry);

8.45 – 9.00
hygiena, svačina;

9.00 – 9.45
didakticky zacílené činnosti společně nebo ve skupinkách, IP, jazykové chvilky, smyslové a pohybové hry;

9.45 – 11.45
příprava na pobyt venku, pobyt venku na školní zahradě nebo formou vycházky;

11.45 – 12.15
hygiena, oběd;

12.15 – 12.30
hry dle volby dětí, konzultace s rodiči;

12.30 – 14.30
hygiena, odpočinek na lehátku;

14.30 – 15.00
vstávání, hygiena, svačina;

15.00 – 16.00
odpolední zájmové činnosti dětí – hry námětové, tvořivé nebo volné dle zájmu dětí ve třídě nebo podle počasí na školní zahradě, rozcházení dětí.

Marie Boudová

PŘIPRAVUJE SE

BĚH VODĚRADSKÝMI BUČINAMI
6. října 2012, start v 10 hodin u hřiště TJ Slavia Louňovice

TURNAJ PÉTANGUE
28. října 2012 od 14 hodin na hřišti O.S. Sportklub

LAMPIONOVÝ PRŮVOD
3. listopadu 2012 v 18 hodin z Horní návsi

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA
1. prosince 2012 v 16 hodin v hotelu U Sv. Huberta

Staronová školní jídelna v ZŠ Mukařov

Naše školou povinné děti, které navštěvují Základní školu Mukařov, v loňském roce prožily nepohodu při školním stravování. Už při nástupu do školy v září 2011 zjistily, že je jejich školní jídelna uzavřena. Obědy pro děti a školní personál se vydávaly v provizorních prostorách tělocvičny TJ Sokol Mukařov, kam se dovážely z vývařovny Almed Servis, s.r.o. Škvorec.

K rozhodnutí o rozšíření kapacity školní jídelny při ZŠ Mukařov vedla především souvislost s neustále se navyšujícím počtem žáků, nutnost modernizace kuchyně i jídelny, vyhovění požadavkům Krajské hygienické stanice a možnost vaření i pro mimoškolní strávníky.

Vlastní stavební práce byly zahájeny až koncem roku 2011. Důvodem zdržení byly komplikace s výběrovým řízením. Kolaudace proběhla v polovině srpna 2012 a k zahájení provozu školní jídelny došlo 4. září 2012 společně s nástupem žáků do nového školního roku.

Obci Mukařov, jako zřizovateli základní školy, se podařilo zajistit finanční prostředky z dotačního programu Ministerstva financí ve výši 12.150 milionu Kč. Celkové náklady na přístavbu a modernizaci školní jídelny dosáhly výše více než 15 milionů Kč.

Prostory vývařovny se zvětšily a zmodernizovaly novou kuchyňskou technologií, která umožňuje připravovat a vydávat více jídel. Provoz je nově uspořádán, zlepšily se pracovní podmínky. Prostory pro školní strávníky byly také výrazně rozšířeny a změnil se systém vydávání jídel. Kromě toho nové uspořádání provozu umožňuje výdej jídel i mimoškolním strávníkům, pro které je zřízen samostatný vchod ze strany od hřiště. Výdej pro externí strávníky zatím zaveden nebyl, předběžně se s ním počítá po novém roce.

Ještě je třeba dokončit úpravy okolí školní jídelny, kde by měla vzniknout nová cesta k sokolovně.

Všem strávníkům přejme dobré chutnání.

Marie Boudová

Zprávy z knihovny

Prázdniny jsou za námi a dětem opět nastaly školní povinnosti. Také naše čtení v pomyslné knize jménem ***Rok 2012*** se dostalo hodně za polovinu. Otvíráme desátou kapitolu s názvem *Říjen*. Podzim se začíná hlásit a stromy se oblékají do krásných pestrých barev – žlutá, hnědá, červená. Začíná se ochlazovat a nám nezbývá než zahrady připravit na zimu a občas zatopit, abychom se ohřáli. Věřím, že následující dny nebudou jen plné práce, napětí a chaosu, ale i detektivní, romantické, veselé a úsměvné, zkrátka pohodově strávené ve společnosti dobrých přátel a hezkých knih.

Než však tyto dny nastanou, ohlédněme se za končícím létem. Knihovna nezahálela ani v době prázdnin. Malíři všechny místnosti nově vymalovali a mně se podařilo sehnat a nainstalovat několik nových polic pro naše knížky. O tom, že toto vše se dělo za plného provozu knihovny svědčí fakt, že se konaly i plánované výtvarné

dílničky. Děti si nejdříve v rámci dílniček ozdobily květináče, namalovaly keramiku a rámečky na fotografie nebo vytvořily stojánky na tužky ve tvaru krokodýla, draka, slona a dalších zvířátek. Poté již, pod dohledem dospěláků radostně skotačily v tunelech a zákoutích, které vznikly odtažením polic s knihami ode zdí v průběhu malování. Nikomu nevadilo, že je na „staveništi". Panovala rodinná pohoda, což dokládá i fakt, že si cestu do dílničky pokaždé našlo 6 i více dětí se svým doprovodem.

V půli prázdnin jsem z Benešova přivezla z výpůjčního fondu 280 nových knih, aby se našim čtenářům doslaly do rukou i nejnovější knižní tituly, které právě vyšly. Každého čtvrt roku tak obměňuji výpůjční fond v rozsahu 250–300 knih. Knihovníci v Benešově, odkud knihy půjčuji, mi již nyní s úsměvem říkají, že tímto tempem nebudeme mít za chvíli co číst. Těší mne, že počet čtenářů v naší knihovně pomaloučku roste a o knihy v jejich tištěné podobě je stále ještě velký zájem.

Touto cestou bych pak také chtěla poděkovat Obecnímu úřadu Louňovice za to, že v prostorách knihovny umožnil setkávání dětí v kroužku výtvarné dílničky. Díky tomuto výtvarnému tvoření, mi přibylo pár nových pravidelných čtenářů z řad dospělých a hlavně dětí. Děkuji.

Vaše Knihovnice Marie Danielová
a výtvarnice Hana Šindelářová

Louňovice žijí sportem i tenisovým zápolením

O tenisovém zápolení v Louňovicích se občas dočítáme v našem Louňovickém zpravodaji. Ale víme něco o jeho historii? Místa, kde se dá tenis hrát, máme u nás hned dvě. To první je s umělým povrchem v Louňovičkách jako součást hřiště O.S. Sportklub a je veřejné. Jenže, jak mi bylo vysvětleno zkušenými hráči, je pro svoje rozměry vhodné tak pro začátečníky, na tenisové turnaje to moc není, jsou tam malé výběhy.

To druhé místo je v ulici Svatojánská na soukromém pozemku. A protože majitelka tohoto tenisového kurtu Renáta Fricová je neteří Jirky Formánka, vyzpovídala jsem právě jeho.

Jak se stalo, že na zahradě Vaší rodiny vznikl tenisový kurt, a kdy to bylo?
Někdy kolem roku 1930 můj děda postavil v Louňovicích dům pro svoji dceru Olgu a na jedné volné parcele, pravděpodobně pro ni a také svého syna Jiřího, nechal udělat tenisový kurt.

Pamatuji si, už jako malá holka, že tady byl kurt, ale nepamatuji si, že by se tu v minulosti hrál tenis.
Moje vzpomínka z dětství je někdy z roku 1964, kdy jsem byl několikrát v Louňovicích a se svým strýčkem hrál tenis. Od sedmdesátých let minulého století hřiště postupně zarůstalo. Po smrti tety a strýce v roce 1974 zdědil pozemky můj otec, ale na obnovu hřiště v té době nebyly ani peníze ani podmínky. Někdy kolem roku 1980 byl můj otec místními bolševiky přinucen část svých parcel odprodat za pakatel asi 10 Kč/m^2 národnímu výboru, povolili mu pouze darovat část svým vnukům, a to byl případ kurtu.

Vím, že k obnovení hřiště došlo v roce 1999. Jak Vás to napadlo?
Obnovy hřiště se ujala moje neteř Renata Fricová s manželem v r. 1999, částečně svépomocí a částečně odbornou firmou, kterou nebudu jmenovat. Té se to moc nepovedlo a kurt jsme po ní museli znovu předělat. *A proč?* Bez komentáře

Mohu se zeptat kolik Vás to stálo?
Cenu odhaduji na cca 300 tisíc Kč. Každoroční provoz stojí cca 25 tisíc Kč.

Takže od roku 1999 tady zase začal tenisový život. Jaké byly začátky?
V podstatě nikdo z našeho okolí tenis moc nehrál. Co se týká mě, tak mi ze začátku pomohl můj zeť Vláďa Václavík a také pan Ludvík Jiruš, který mimochodem ve svých 86 letech stále tenis hraje. Většina hráčů jsou samouci.

Pořádáte také tenisové turnaje. Jaký je zájem o účast?
Turnaje s názvem Louňovický tenisák pořádám pravidelně od roku 2006, a to jak smíšenou čtyřhru, tak dámskou čtyřhru. Poslední tři roky jsem to ještě rozšířil o Vánoční tenisák, který hrajeme mezi svátky většinou v hale v Uhříněvsi a Renata Fricová začala ještě pořádat Velikonoční turnaj v Praze, obojí je smíšená čtyřhra. Zpočátku, při obsazení do pěti párů, to ještě šlo na hřišti v Louňovicích. Při současném zájmu už je nutné hrát na dvou kurtech, takže většinou se hraje v Babicích, Svojeticích nebo na Vyžlovce. Ještě bych chtěl připomenout Jirku Pospíšila, který pořádá dvakrát ročně turnaj v pánské čtyřhře, kde se také schází až deset párů. Zájem o hru se zvětšuje každým rokem. Poslední smíšené turnaje byly obsazeny až dvanácti páry.

Vítězům se předávají ceny. Máte nějaké sponzory?
Zpočátku jsme dostávali ceny od pana Petra Peloucha (masité dobroty), Honzy Svatoše (keramika), paní Anny Čadilové (dorty) a ještě za starosty pana Pavla Čadila obvykle dotace na ceny a drobné dárky. Pavel Čadil také věnoval velký putovní pohár do dámské čtyřhry.

V současné době máme jediného sponzora, po každém turnaji přispějí na útratu hráčů majitelé Hospody u Henců, za což velmi děkujeme.

Hrají tenis také děti?
Od letošního roku chodí trenérka s dětmi na celé jedno odpoledne a má dost plno, takže doufám, že nějaký dorost časem bude. Možná už příští rok bychom mohli něco zkusit.

Takového sportovní hřiště vyžaduje pravidelnou údržbu. Kdo ji zajišťuje?
Jarní zprovoznění kurtu stojí minimálně 20 tisíc

korun, voda tak 4 tisíce Kč, košťata, hrabla... a práci nepočítaje. To většinou zajišťuje Renata a já s mojí ženou Aničkou běžný provoz kurtu během sezony.

Jirko, děkuji za rozhovor a přeji hodně trpělivosti ohledně provozu hřiště a pořádání turnajů, aby to všechno přinášelo jenom radost a co nejméně starostí.

Velký zájem o tenis je mezi ženami. Dokonce přišly na nápad, pořádat tenisová soustředění někde mimo Louňovice. Od nápadu k realizaci nebylo daleko a od června 2009 každoročně vyjíždějí na pětidenní, výhradně dámská soustředění, do sportovního areálu v Klenech u přehrady Rozkoš. Nevolenou a nedobrovolnou velitelkou je Ilona Malinová, kterou jsem také vyzpovídala.

Jak vznikl nápad uspořádat tenisové soustředění?

To je prostě princip aktivní dovolené. Je jedno, jestli jede člověk na pár dní na vodu, na kola nebo na hory. Tak jsme si řekly, že můžeme strávit pár dní s tenisem. Tenis nás v tu dobu pravidelně chodilo hrát asi 10 a všechny nás ten nápad zaujal.

Jaký byl zájem?

Nápad se zalíbil a první rok nás vyrazilo 20, z toho 13 hráček. Ostatní účastnice jsme pojmenovaly sběračky, ale pravdou je, že ke sbírání míčků se moc neměly ☺. Zato si užily různé výlety do okolí a o tom, že byly spokojené svědčí to, že pokud jim to zdraví dovolilo, tak zatím nevynechaly ani jeden z dalších ročníků.

Proč byly vybrány Kleny u Rozkoše?

V areálu je potřebný počet lůžek, 2 tenisové kurty k dispozici po celý den, bazén, společenská místnost, venkovní gril, takže vše, co jsme potřebovaly a protože jsme ho obsadily celý, tak máme soukromí a nikoho nerušíme.

Jezdí se každoročně. Zájem stále trvá?

Ano, letos nás bylo už 33, z toho 18 tenistek, takže jsme už obsadily i sousední penzion. Vloni jsme navíc uspořádaly i podzimní soustředění, které se konalo ve Starých Splavech na Máchově jezeře a letos v tradici podzimních soustředění pokračujeme a v září vyrážíme do Tanvaldu.

Také Tobě, Ilonko, přeji, aby sis zachovala elán do organizování všech svých aktivit a děkuji za rozhovor.

Marie Boudová

Doplnění redakce:

V minulosti bylo v Louňovicích kurtů více. Kromě kurtu u Formánků byl antukový kurt také u „Baťovny" v místě, kde dnes stojí budova mateřské školy. Další kurt byl na pozemku u č.p. 3 u Susů a i na zahradě chaty u Mikulců Na Dolách se hrál tenis.

Louňováci na kolech

Ten, kdo vyrůstá na vesnici, naučí se jezdit na kole jen co se mu podaří zvednout se na vlastní nohy. S jízdou na dvou kolech se človíček nejprve seznámí na odrážedle, pak na koloběžce, aby rychle zjistil, že vlastní pohon pomocí šlapek na bicyklu přináší mnoho radosti a uspokojení. Jak člověk roste, pořizuje si větší kola a rozjíždí se do širšího okolí.

Však se také kolem Louňovic nabízí nesčetně tras k vyjížďkám všemi směry. Mezi nejoblíbenější jistě patří lesní cesty Voděradskými bučinami. Cílem nejčastěji bývají Jevany, Voděrady, Stříbrná Skalice, Sázava. Kouzelná trasa s nádhernými výhledy vede přes Konojedy Vlkančickým údolím. Zajímavá je návštěva Ondřejovské hvězdárny, nebo třeba lesnatý vrch Klepec.

Od jara do podzimu jezdí na kolech pravidelně parta louňovických důchodců (muži i ženy), každou středu dopoledne (o prázdninách se přibírají i vnoučata). Jezdí se kolem 20–30 km a někdy i více, zejména když se přidají zdatnější jezdci. Jezdí kolem 10–20 Louňováků a pro takovouto účast, a taky pro různou kondici a výkonnost, se dělí mužstva na A a B. Zajímavé je určování rychlosti jízdy. Zatímco družstvo A jezdí podle toho nejrychlejšího, ve družstvu B je to právě naopak a rychlost určuje ten nejpomalejší ☺. Cíl pro obě mužstva bývá jednotný v poledne. Další parta (kolem 10 cyklistů) jezdí pravidelně o víkendu. Je to trochu mladší kategorie, ti co ještě chodí do práce.

Občerstvovací zastávky se do programu zařazují nejčastěji na Vyžlovce v hotelu Praha, kde je příjemné posezení venku, stejně jako na Marjáně ve Stříbrné Skalici, nebo v Kožojedech (U Pepíčka).

Společně se pak pořádají vícedenní zájezdy. Třeba letos v květnu jelo 14 Louňováků na kolech Slovinsko a Rakousko a v srpnu se vydalo 11 Louňovaček na trasu do Nymburka, podle řeky do Poděbrad. Z Poděbrad, kde přenocovaly, druhý den přes Milovice dojely do Benátek nad Jizerou (druhý nocleh) a třetí den se vrátily zpět do Louňovic.

Ovšem nejzdatnějším cyklistou v Louňovicích je nesporně Pavel Čadil, který poslal v červnu letošního roku pozdrav ze svého sólového cyklovýletu až z Vilniusu v Litvě. Ujel 1517,4 km za 10 dní ve svých 67 letech.

Jak je vidno, cyklistika se dá provozovat v jakémkoli věku, příležitostí je mnoho, stačí jen sednout na kolo a vyjet.

Marie Boudová

Připijme si zlatem na zlato

Olympijské hry v Londýně 2012 byly v letošním roce nejsledovanější sportovní událostí na celém světě. Hrdým partnerem Českého olympijského týmu byl známý pivovar Pilsner Urquell, který vyhlásil akci *„Připijme zlatem na zlato"* a za každou českou zlatou medaili věnoval do vybraných hospod sud plzeňského piva.

V Louňovicích je taková vybraná hospoda U Henců, kde se kromě jiných také čepuje světoznámý Plzeňský prazdroj, který chtěl každý úspěch českých sportovců náležitě oslavit spolu s ostatními příznivci olympijského sportu.

První olympijské zlato pro Českou republiku vyhrála v sobotu 4. srpna s drtivou převahou Miroslava Knapková na ženském skifu a k velkému překvapení všech nedělních návštěvníků hospody U Henců se podávalo pivo Pilsner Urquell na oslavu zlaté medaile zdarma. Barbora Špotáková získala druhou zlatou medaili 9. srpna v soutěži oštěpařek nejdelším hodem 69,55 m a hned 11. srpna vyhrál moderní pětiboj náš David Svoboda a získal pro Českou republiku třetí zlatou medaili. Tak se stalo, že se vytočilo dalších 2x 100 piv 0,5 l Pilsner Urquell zdarma. Zlatý závěr Olympijských her v Londýně zapsal cyklista Jaroslav Kulhavý 12. srpna, když poslední den soutěží vyhrál závod horských kol a získal tak čtvrtou zlatou medaili pro Českou republiku, a tak se na oslavu vytočil i čtvrtý sud piva.

Pilsner Urquell jako zastánce pravých hodnot věří, že fair play, respekt k soupeřům a vzájemné uznání jsou důležitějšími hodnotami než vítězství samotné. Sláva vítězům a čest poraženým.

Marie Boudová

TJ SLAVIA LOUŇOVICE

85 let nepřetržité činnosti

1927–2012

Vážení sportovní přátelé, dovoluji si Vám připomenout, že TJ Slavia Louňovice na začátku letošní sezony dožila krásných osmdesáti pěti let. Od roku 1927 svou činnost nikdy nepřerušila, což je také krásná vizitka fungujícího a prosperujícího klubu.

Během oslav byl uspořádán turnaj přípravek, který se sehrál 12. 8. 2012. Turnaje se jménem „Louňovická kopačka" se zúčastnily týmy Jiskra Hořice, Meteor Stříbrná Skalice, FK Říčany a domácí Slavia Louňovice.

Turnaj měl velmi krásnou diváckou kulisu, malé naděje se snažily, předváděný fotbal byl krásný a gólů padalo opravdu mnoho. Vítězem turnaje se stal tým Jiskry Hořice. Našim mladým hvězdičkám se povedlo obsadit 2. místo, na 3. místě se umístil Meteor Stříbrná Skalice a 4. místo patřilo týmu FK Říčany.

Každý tým dostal pohár a všichni hráči dostali pamětní medaile. Na závěr byl vyhlášen nejlepším hráčem turnaje Dominik Závodný z domácí TJ Slavia Louňovice a nejlepším střelcem turnaje se stal Kedroň z Jiskry Hořovice, který vstřelil 7 branek. Organizátor turnaje Jan Paroulek a Michal Záboj odvedli precizní práci a zaslouží velké poděkování za úsilí a námahu spojenou s organizací turnaje. Dále bych poděkoval firmě SABE za poháry, sponzoring a příkladnou spolupráci při podpoře mládežnického fotbalu.

Dalším utkáním, které se sehrálo v rámci oslav, bylo naopak v režii naší Staré gardy. Soupeřem byl tým Struhařova, který TJ Slavia Louňovice přesvědčivě porazila 5:1.

Nová sezóna je již v plném proudu.

„A" tým druhým rokem hájí naše barvy ve Středočeském krajském přeboru. Nutno podotknout, že po 4 kolech je na 4. místě s 12 body.

„B" tým, který je účastníkem 3. třídy, již odehrál 3 zápasy, ze kterých získal 6 bodů, a je na krásném třetím místě tabulky.

Mládežnickým týmům právě začal začátek sezóny a na hodnocení je ještě moc brzy.

Bohužel, v našich barvách nefiguruje tým dorostu. Hlavním důvodem se stal fakt, že se nenašel nikdo, kdo by se o tým staral z pozice trenéra. Tímto bych chtěl apelovat na čtenáře tohoto článku, pokud mají zájem o jakoukoliv pozici spojenou s týmem dorostu, aby se obrátili na funkcionáře klubu TJ Slavia Louňovice.

Největší problém, který klub potkal v začátku nové sezóny, je odchod správce kabin, Jana Uchytila. Nyní se snažíme svépomocí udržet hrací plochu a celkovou údržbu kabin s areálem v adekvátním stavu. Pokud by měl někdo zájem pomoci, prosíme, ať se obrátí na činovníky klubu TJ Slavia. Každá pomoc je velice vítána.

Na závěr děkuji všem za podporu louňovickeho fotbalu. Zejména Obecnímu úřadu Louňovice, sponzorům, příznivcům a dobrovolníkům, kteří se na chodu klubu podílejí.

Petr Novotný, předseda TJ Slavia Louňovice

OKÉNKO KRONIKÁŘEK

ROK 2007

Zastupitelstvo pracovalo ve složení zvoleném v roce 2006. V říjnu 2007 se pro pracovní a rodinné zaneprázdnění vzdal funkce v zastupitelstvu Tomáš Doležal a v listopadu 2007 se stal místo něho členem zastupitelstva Jiří Peterka.

Hospodaření obce začínalo v lednu 2,2 milionovým zůstatkem z předchozího roku. Na běžných příjmech (daně, poplatky, nájmy) obec získala 5,2 milionu Kč, z prodeje pozemků 13,9 mil. Kč a na příspěvcích od občanů a dalších sponzorů 3,6 mil. Kč. Poměrně malým dalším příjmem byly dotace ve výši 1,8 mil. Kč. Podle schváleného rozpočtu investovala obec tyto prostředky do dokončení výstavby kanalizace v celé obci. Největší investicí byla komplexní rekonstrukce křižovatky na II. hrázi, včetně obou sjezdů do obce severním i jižním směrem, vybudování nové zastávky se zálivem a nástupním ostrůvkem směrem na Prahu a nově řešené křižovatky „Y“ s výjezdem do obou částí Louňoviček o celkových nákladech 5,8 milionu Kč.

Na přelomu roku 2006–2007 byla úspěšně provedena stavba nového mostu na přelivu z rybníku Louňovák a došlo k částečné opravě mostu na přelivu z rybníku Požár z finančních prostředků Krajského úřadu Středočeského kraje.

V první polovině roku bylo splněno několik stavebních akcí spojených s oslavami 600 let od první písemné zmínky o obci Louňovice. Opraven byl taras v dolní části Zvoničky, kam byl opět přemístěn a vrácen na původní místo pomník padlým z obou světových válek. Došlo k ošetření památné lípy u Míšků a lip na Zvoničce a na návsi u obecního úřadu. Obecní zastupitelstvo vyzvalo občany, aby v rámci oslav zlepšili vzhled svých domů a zahrad, což se setkalo s dobrou odezvou. Např. dům č.p. 5 dostal novou fasádu, takže prostor u Zvoničky získal důstojnější rámec.

V lednu 2007 bylo vydáno první číslo Louňovického zpravodaje, jehož vydávání vzniklo u příležitosti oslav 600 let od první písemné zmínky o obci Louňovice. Původně byla plánována jenom tři čísla, ale materiálu se sešlo tolik, že během roku 2007 vyšlo čísel pět. Každé číslo obsahovalo kromě historického úvodníku, zpráv a aktualit i rozhovory se zajímavými osobnostmi obce, historické dokumenty a historické kalendárium, informace o louňovických podnikatelích, o připravovaných a plánovaných kulturních akcích, staré fotografie, tipy na výlety do okolí a další. Přílohou listopadového čísla byla barevná mapa ulic obce Louňovice a turistická mapa okolí. V pěti číslech Louňovického zpravodaje, na celkem 116 stránkách, bylo uveřejněno 151 historických i současných fotografií a kopií historických dokumentů.

Oficiální zahájení oslav 600 let se uskutečnilo na veřejném zasedání zastupitelstva obce 16. března v sále hotelu U sv. Huberta za přítomnosti 132 občanů. Zúčastnili se také starostové okolních obcí, města Říčan a Kostelce nad Černými lesy, Louňovic pod Blaníkem, předsedové regionálních sdružení Ladův kraj a Černokostelecko, zástupce hejtmana Středočeského kraje Karel Vyšehradský a senátor Karel Šebek. Kromě jiného byla slavnostně pokřtěna kniha *„LOUŇOVICE 600 let od první písemné zmínky o existenci obce“*. Na 128 stranách knihy o Louňovicích je zachycena historie obce od jejího vzniku po současnost, knížka obsahuje i krátké zamyšlení nad budoucností. Významná část publikace se zabývá vznikem a nepřetržitou 80letou činností TJ Slavia Louňovice. Kniha má bohatou fotografickou a obrazovou přílohu (100 černobílých a 38 barevných reprodukcí).

Akcí, pořádaných v jubilejním roce, bylo hodně. V březnu proběhla přednáška o alternativní medicíně s Jindřiškou Krutskou, v dubnu koncert žesťového sextetu v Hotelu u Sv. Huberta. Louňovické děti soutěžily v dubnu na koloběžkovém závodu a v červnu na cyklistickém. 30. dubna se tradičně za hřištěm „pálily čarodějnice“. Na začátku června se konal na hřišti TJ Slavia Louňovice Den dětí, na kterém byla také vyhodnocena soutěž „Jak vidím své Louňovice“. O týden později mohly děti chytat ryby v rybníčku u samoobsluhy. Koncem června se uskutečnil dětský pochod od hájenky ke Kaménce s hledáním pokladu pod názvem „Dobrodružná cesta po stopách kameníka Ondry“.

V květnu a říjnu proběhla záslužná akce „Ukliďme svět“, kdy byly brigádnicky vysbírány papíry a odpadky v lese od hřbitova až pod hájovnu. Další pěknou akcí bylo vyčištění lesních studánek. Do této akce se dobrovolně zapojily i školní děti ze Základní školy Mukařov.

Dne 9. června 2007 se poprvé rozeznělo automatické zvonění ve zvoničce. Nový zvon, zasvěcený sv. Ludmile, patronce České země, posvětil pan farář Bělík z Mukařova. Pod Zvoničkou se sešlo více než 100 občanů. Starý železný zvon byl dočasně uložen na obecním úřadu. Náklady na zajištění nového zvonu i jeho dálkové ovládání byly zcela uhrazeny ze sponzorských darů občanů Louňovic.

TJ Slavia Louňovice dovršila 80 let nepřetržité činnosti. Svoje oslavy zahájila v únoru 2007 sportovním plesem v Muzic baru Kravín v Srbíně. Sešlo se na 250 hostů. U příležitosti oslav byl na dny 30. června a 1. července zorganizován bohatý sportovní program na fotbalovém hřišti TJ Slavia Louňovice. Žáci sehráli přátelský zápas proti Vyžlovce, stará garda proti týmu Ventura, B mužstvo proti mužům Vyžlovky a mužstvo A proti staré gardě Slávia Praha, kde hráli i pánové Pěnička, Knoflíček, Mareš, Peclinovský a Lubas. Uskutečnil se i zápas mezi louňovickými veterány a týmem žen.

Ani další společné sportovní podniky nebyly louňovickým občanům cizí. Cyklistiku, poučení i zábavu spojuje organizace CEEKL, totiž Cyklo–Elektro–Energetická Konference–Louňovice, která se v letošním roce v červnu konala již druhým ročníkem. U příležitosti oslav byly také uspořádány 2 tenisové turnaje, nazvané Louňovický tenisák, které se setkaly s nebývalým zájmem jak u hráčů, tak i u obecenstva, jistě nejen kvůli hodnotným cenám, které byly zajištěny ze sponzorských darů.

1. září se konal v Mateřské škole Louňovice den otevřených dveří, kde měli návštěvníci možnost se seznámit i s kronikou školky. Programy pro děti pokračovaly hned 2. září malováním křídami na Horní návsi a 29. září fáborkovým pochodem lesem. V říjnu proběhla drakiáda s táborákem, v listopadu následovaly hned dvě akce, Halloween a Lampiónový průvod. 9. prosince byla v sále hotelu U Sv. Huberta tradiční Mikulášská nadílka.

Proběhlo také několik společenských akcí určených pro dospělé občany. Kromě oslav Slavie Louňovice a koncertu žesťového sextetu, měl asi největší úspěch koncert Spirituál kvintetu uspořádaný v červnu a v prosinci koncert Reliéfu.

Skutečným vyvrcholením oslav byl den 15. září 2007, den před svátkem sv. Ludmily. Za krásného počasí (předcházela řada chladných a deštivých dnů) se sešlo téměř 500 účastníků slavnostního průvodu obcí a dalších doprovodných akcí – místních občanů, rodáků, chatařů a hostů. Všichni přítomní byli přivítáni „vítacími koláčky“, které upekly louňovické ženy.

Celý obsáhlý program byl zahájen slavnostním otevřením kamenického skanzenu. Za přispění muzea Vysočina v Jihlavě zde byla shromážděna celá řada kamenných artefaktů – především kamenických výrobků vyskytujících se v každodenním životě, které dokumentují oprávněnost přídomku „kamenické“ Louňovice. Na informačních tabulích v kamenickém skanzenu, které odhalili nejstarší rodáci Louňovic, je zdokumentováno mnohé o těžké práci kameníků i o způsobu života v minulém a předminulém století. Na fotografiích poznali mnozí občané své již zemřelé příbuzné i známé. Po úvodním projevu následoval průvod obcí pod novým, opravdu pěkným praporem obce, neseným zdatnými louňovickými mladíky.

Za zvuků ryčné dechové hudby se dal průvod do pohybu a zastavoval se u jednotlivých tabulí naučné stezky *„Historií obce“*, které byly postupně slavnostně odhalovány. Ke každé desce bylo proneseno pár vysvětlujících slov členy Komise pro oslavy nebo členy zastupitelstva. Naučná stezka zajímavým způsobem podává informace o historii, pamětihodnostech a zajímavostech obce v dané lokalitě. Texty byly doloženy spoustou fotografického materiálu, map i speciálních mapek. Naučná stezka má délku 6,3 km a vynecháme-li zastávku v Šestákově rokli k lomu Kaménka ve Voděradských bučinách, jen necelé 2 km. Celkem bylo na celé trase rozmístěno 8 zastavení.

Průvod došel za zvuků hudby až do Louňoviček na II. hráz, kde byla zasazena další louňovická lípa, která nese krásný, smířlivý název *„Lípa souladu“*. Sázení se s vervou zúčastnili tentokrát nejmladší občánci obce.

Na Dolní návsi vedle minimarketu byly slavnostně odhaleny informační desky, jejichž podoba byla přizpůsobena informačním tabulím regionu Ladův kraj. Každý návštěvník tam najde plán ulic i mapu jednotlivých budov v Louňovicích, informace o naučné stezce, o historii, o současných parametrech i o památných místech obce, ale i o turistických zajímavostech v bližším i vzdálenějším okolí Louňovic.

Slavnostní průvod byl ukončen na památném místě Louňovic pod Zvoničkou u nově přemístěného pomníku padlým. Zde byly do připravené schránky v tarasu Zvoničky uloženy dobové dokumenty včetně knihy o Louňovicích. Když pan starosta Pavel Čadil pronesl závěrečný projev, rozezněl se nový zvon Ludmila.

Slavnost pokračovala trhy a ukázkami řemesel na Horní návsi. V prodeji byla i pamětní mince, vyražená k louňovickým oslavám. Největším překvapením pro děti i dospělé bylo předvedení živého ptáka luňáka, po kterém Louňovice pravděpodobně převzaly své jméno. Tito draví ptáci jsou už v Čechách vzácní, dozvěděli jsme se, že už jich tu žije jen několik desítek, i když se ornitologové v poslední době snaží jejich úbytek zastavit.

Celodenní program byl zakončen taneční zábavou a mohutným ohňostrojem. Jeden z nejslavnějších dnů v historii Louňovic se opravdu vydařil!

Program oslav 600. výročí první písemné zmínky o obci byl doprovázen i řadou výstavek a výstav. Ve výkladní skříni minimarketu byla nainstalována výstava seznamující s historickými dokumenty, např. kopií archivní listiny z roku 1407, fotografiemi dokumentujícími historickou podobu obce, grafy znázorňujícími vývoj obce apod. Spolek staromilců uveřejnil i některé méně známé fotografie ze své sbírky. Ve vitríně se objevily vítězné dětské kresby ze soutěže „Jak vidím své Louňovice“. Své prostory dala k dispozici pro výstavy i Ženíškova knihovna. Na jaře zde proběhla výstava „Světem alternativní medicíny“ a na podzim výstava obrazů Jana Baleje, pro kterého byly Louňovice častým námětem jeho malířských děl z počátku minulého století.

Vzpomínku na oslavový rok představuje vedle knihy, grafického listu, turistické známky a upomínkové mince i série pohlednic, které nám představily jak staré obrázky obce, tak i nové Louňovice v různých ročních obdobích. Průběh oslav byl zaznamenán také na DVD.

Oslavový rok byl ukončen slavnostním zasedáním zastupitelstva 23. listopadu 2007, kde hlavním programem, kromě zhodnocení oslav, bylo seznámení s přípravou aktualizovaného programu obnovy Louňovic, předání ocenění těm, kteří se o zdárný průběh oslav nejvíce zasloužili a slavnostní zápis do obnovené kroniky obce.

Náklady na akce spojené s oslavami obce dosáhly hodnoty 1,8 mil., přičemž investiční akce a akce, které mají trvalou hodnotu, dosáhly hodnoty téměř 1,3 mil. Kč. Na dotacích na akce, spojené s oslavami, získala obec 186 tis. Kč, prodejem upomínkových předmětů

a na vstupném se získalo přes 72 tis. Kč, na darech od jednotlivců a organizací se sešlo 284 tisíc Kč.

Pro všechny účastníky akcí, pořádaných během roku, byly připraveny bohaté odměny, které byly převážně získány od řady sponzorů.

V roce 2007 podala obec poprvé přihlášku do soutěže o titul „Vesnice roku" a získala čestné uznání pro knihovnu – Diplom za vzorné vedení knihovny.

V roce 2007 se konala tři vítání nových občánků. V únoru starosta uvítal 5 dětí, v červnu dalších 5 a v listopadu 4 děti. Kluci jsou k holčičkám v převaze 9 ku 5.

Na konci roku 2007 měly Louňovice 703 trvale přihlášených obyvatel a počet domů pro trvalé bydlení dosáhl čísla 341. Přistěhovalo se rekordních 66 občanů a narodilo se 15 dětí. Průměrný věk Louňováků byl 38,3 let.

Závěrem roku proběhla tradiční vánoční sešlost pod Zvoničkou v podvečer 22. prosince se společným zpíváním koled, kde se sešla skoro celá obec.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

ŘÍJEN 2012
* Jan Rákosník, Jiřina Řeháková

LISTOPAD 2012
* Jiří Hořejší, Soňa Zákostelská, Bohumila Kopecká, Jaroslava Vlachová, Bedřich Bürger, František Šinogl, Jan Henc st.

PROSINEC 2012
* Josef Höfer, František Lebeda st., Marta Adlerová, Vladimír Peterka, Alena Matějčková, Zdeněk Lískovec, Josef Hájek

VÁCLAV CHUDOMEL

BLAHOPŘÁNÍ K 80. NAROZENINÁM

Václav Chudomel se v září letošního roku dožívá krásného životního jubilea. Rádi bychom se přidali mezi gratulanty, protože s Louňovicemi je spjatý řadu let jako chatař – už od 70. let minulého století, skoro se dá říci, že je jejich trvalý obyvatel.

Pro mladší generaci je Václav Chudomel možná neznámý sportovec. Spolu s Emilem Zátopkem a Pavlem Kantorkem však patřil v 60. letech k Evropské a světové špičce v bězích na dlouhé tratě.

PŘIPOMEŇME SI NĚKOLIK JEHO NEJVĚTŠÍCH ÚSPĚCHŮ:

ROK 1961
první maratón v Úpici (Ratibořský maratón) – vítězství časem 2:19:15 – v tomto roce nejlepší na světě.

ROK 1962
10. místo na Mistrovství Evropy v Bělehradě v běhu na 10 000 m.

ROK 1963
vítězství v maratónu v Nizozemském Enschede.

ROK 1963
3. místo v Košicích (MMM) časem 2:18:02.

ROK 1964
3. místo ve Windsor–Chiswick na maratónu s osobním rekordem 2:15:26.

ROK 1964
na Olympijských hrách v Tokiu obsadil 18. místo v maratónu časem 2:24:47.

ROK 1964
3. místo v maratónu v Košicích časem 2:27:21.

ROK 1966
na Mistrovství Evropy v Budapešti opět 18. místo.

ROK 1968
vítězství v maratónu v Košicích časem 2:26:28.

ROK 1969
čtvrtý titul mistra republiky v maratónu (1963, 1966, 1968).

Je dobré si připomenout, že v této době pracoval jako cukrář, trénoval po práci v tehdejším ČKD Stalingrad (po roce 1968 původní název Bohemians Praha).

Kariéru zakončil ve 40 letech sedmým místem v maratonu časem 2:27 hod.

Uběhl rovných 50 maratónů. Dvacet nejlepších časů dává skvostný průměr 2:22:07 hod. !!! Václav Chudomel zůstal i po ukončení své závodnické kariéry u rekreačního běhání a absolvoval 44 startů na Velké Kunratické, kde 2x zvítězil a 30 startů na Běchovicích, kde získal několik druhých míst.

Smutnou kapitolou jeho života byl až rok 2006, kdy po pádu utrpěl úraz hlavy a téměř ztratil sluch. Nikoli však vitalitu! Do té doby se pravidelně zúčastňoval středečních cyklistických vyjížděk louňovických důchodců a pečlivě zapisoval prezentaci a počet ujetých kilometrů.

Se svojí manželkou si užívají důchodu na chatě v Louňovicích. Jezdí do lesa na dříví, chodí na fotbal i do restaurace na pivko. Mezi svými kamarády je velmi oblíbený.

Přejeme panu Chudomelovi i jeho manželce ještě hodně spokojených let.

Spolu s oslavencem zpracoval
Milan Škorpil

PRO VOLNÝ ČAS

ZAHRADNÍ JEZÍRKA

I malá vodní plocha oživí prostor zahrady. Založení jezírka vlastními silami je pro milovníky vody potěšením. Pokud se rozhodnete zahradní jezírko vybudovat, je nyní situace skutečně velmi ulehčena technickým pokrokem. Není nutné nic betonovat, ale stačí se rozhodnout, zda zakoupit hotový plastový výlisek nebo jej vybudovat z fólie.

V hobby marketech je k dostání mnoho různých tvarů a velikostí – výlisků z polyetylénu odolného proti UV záření. Mají vylisované základní zóny a stupně, velikostí a hloubkou přizpůsobené obvykle pěstovaným druhům vodních rostlin. Do prohlubně ve výlisku se musí ovšem vejít nejen rostlina, ale i pěstební substrát. Stěna některých výlisků je zesílena skleněnými vlákny, takže jsou odolnější. Okraje zón by měly být zvýšené, aby se substrát neodplavoval do vody jezírka. Dostatečná hloubka leknínové zóny se řídí podle zvoleného druhu leknínu. V malém jezírku lze pěstovat jen drobné druhy leknínu.

Pokud se rozhodneme pro výstavbu fóliového jezírka, je nejvhodnějším obdobím počátek léta. Za teplého počasí je fólie ohebnější a lépe se rozloží. Síla fólie se řídí podle zátěže, které bude po napuštění vystavena. Fólie silná 0,5 a 0, 8 mm stačí pro menší jezírka až do hloubky asi 75 cm. Pro jezírka s hloubkou od 80 do 150 cm se obvykle používá fólie o síle 1 mm. Do jezírek s hloubkou nad 150 cm je nejvhodnější fólie síly 1, 5 mm. Rozhodnutí závisí především na požadované rozloze jezírka. Fóliová jezírka umožňují osobitá řešení, která umožňují lepší přizpůsobení terénu zahrady a vkusu majitele. Nevýhodou je asi menší odolnost folie a možnost jejího poškození např. hryzci.

Po zapuštění jezírka je možno hned vymodelovat okolí a nasypat substrát do zón pro rostliny. Po jeho usazení (asi 1 den) se může začít s výsadbou. Jakmile jezírko napustíme, je nezbytně nutné se zabývat bezpečím dětí a vědomím, že pro děti do čtyř let je nebezpečná i několik cm hluboká vodní nádrž!

Jakmile teplota vody trvale přesáhne 10 st. C, začíná čas osazování jezírek. Nejvhodnější je vysazování vodních rostlin do osazovacích košů, zejména v malých zahradních nádržkách. To omezí zejména agresivní druhy rostlin. Osazovací koše je vhodné vystlat mechem nebo geotextilií, aby se zemina z koše nevyplavovala do vody. Je dobře použít speciální substrát pro vodní rostliny, který je chudý na živiny.

Největší problémy většinou nastávají při úpravě břehů jezírka. Odhalená přečnívající fólie nepůsobí dobře. Nejpřirozeněji vypadá břeh, kde vodní hladina přechází ve vlhkou zónu, krytou štěrkem. Tam, kde se břehy jezírka prudce svažují, by bylo problematické vysazovat vodní rostliny běžným způsobem. Řešením může být osázení pěstebních vaků z přírodních materiálů – například z kokosového vlákna. V malé hloubce (do 10 cm) se hodí sítina, kopinatka nebo modráska, kterým svědčí pěstování v pytlích, naplněných do dvou třetin zemí. Mimo nádrž je vhodné okolní substrát i okraj vaku překrýt oblázky nebo kamennou drtí. Pro většinu leknínů je vhodná hloubka minimálně 40 cm. Lekníny patří k nejkrásnějším, ale také nejnáročnějším vodním rostlinám. Měly by být vysazeny v co největších nádobách, aby se jejich kořeny mohly dostatečně rozvinout.

Mariana Procházková

Z HISTORIE NAŠICH KOSTELŮ

Kostely
V KOSTELCI NAD ČERNÝMI LESY

Zatímco Říčany mají na 13 450 obyvatel pouze jediný katolický kostel, Kostelečtí mají pro 3300 obyvatel hned kostely tři. Vznik nejstaršího z nich sahá patrně do doby prvních Přemyslovců. První kostelík „castellum“ v Kostelci nad Černými lesy vybudoval podle pověsti sv. Vojtěch. V 10. století zde byla valem ohrazená pevnost, která poskytovala svým obyvatelům ochranu v dobách nebezpečí. Pevnost byla obklopena smrkovými a jedlovými lesy.

První písemnou zmínku o Kostelci najdeme v roce 1344. Listina potvrzuje, že v roce 1325 vyměnil

Jan Lucemburský kostelecký hrad i s podhradím s Ještěkem za hrad a osadu Náchod. Roku 1359 dává Karel IV. tento statek v manství synům pana Ještěka z Náchoda. V roce 1415 prodal Jan z Náchoda a z Kostelce a Jan z Klučova toto panství Janovi ze Smržova. Jindřich ze Smržova, též zvaný z Kostelce. Dosáhl toho, že Vladislav II. Jagelonský povýšil roku 1489 Kostelec na městečko s vlastním znakem a dalšími privilegii. Roku 1492 prodal Jindřich panství Slavatovi z Chlumu a Košumberka. Pro odboj proti králi Ferdinandovi I. propadl majetek Slavaty, který byl jedním z 12 direktorů, kteří převzali vládu v zemi, králi. V roce 1549 hrad vyhořel. Následně král začal velkolepou přestavbu gotického hradu a 1558 koupil od krále panství Jaroslav Smiřický, který pokračoval v přestavbě a nechal pod vedením italského architekta Ulrico Aostalli gotický hrad přestavět na renesanční zámek. V letech 1568–1569 v místě původního opevnění nechal na místě středověké svatyně a patrně románského kostelíka vybudovat kapli sv. Vojtěcha a rodinnou hrobku. Kostel sv. Vojtěcha byl až do 18. století kostelem farním. Kostel je spojen s budovou zámku zastřešenou chodbou v patře. Je to jednolodní stavba budovaná na přelomu gotiky a renesance s dvoupatrovou hranolovou věží. Zámek dostavěl stavitel Josef Jäger. Ten postavil také poslední čtvrtou severovýchodní zámeckou věž. Poté stavební práce na zámku na dalších 200 let ustaly.

Hlavní oltář v kostele sv. Vojtěcha je dvojí. Starší oltář je dvoupatrový. Jeho prostřední obraz je nyní umístěn pod kruchtou a představuje kladení Ježíše Krista do hrobu. Na postranních oltářích jsou podobizny Jaroslava Smiřického a jeho manželky Kateřiny Smiřické z Hazenburka s jejich dvěma syny a dvěma dcerami. Také apoštolové na oltáři jsou podobiznami pánů Smiřických. Presbyterium od kostelní lodi odděluje železná mříž. V dlažbě jsou zvedací dveře, které vedou do hrobky. V hrobce odpočívá rodina Smiřických a Slavata z Chlumu a Košumberka. Je tu pět velkých rakví a dvě malé cínové rakve ozdobně zpracované. Za 30leté války, kdy byl Kostelec v letech 1644 a 1648 vypleněn, byla hrobka švédskými vojáky vydrancována a rakve byly poškozeny. Také zámek i kostel byly tehdy značně poškozeny a opraveny byly až v 18. století za Marie Terezie Savojské, která dala rovněž podnět k výstavbě nového farního kostela. Zajímavostí jsou dochované krby, jimiž se dal kostel vytápět. V 90. letech 20. století byly zámek i kostel sv. Vojtěcha rekonstruovány a dnes se zde konají koncerty a svatební obřady.

Druhým zdejším kostelem je kostel sv. Jana Křtitele. Bývalý renesanční hřbitovní kostel a zvonice byly vystavěny v roce 1600. Zvonice, prostá hranolová věž, která stojí opodál, byla postavena ve stejné době jako kostel. Za 30leté války byl kostel vypálen Švédy a znovu vyhořel při velkém požáru Kostelce v roce 1657, kdy shořely dvě třetiny města. Byl opraven v letech 1674–79 zednickým mistrem Kryštofem Mikulínem. Postupně byl vybaven novým mobiliářem, v roce 1734 je doložena přestavba lodi a presbytáře, ale v roce 1756 opět kostel sv. Jana Křtitele vyhořel, stejně jako 50 domů města. Zvonice přestála požár bez pohromy a stojí dodnes. Zpustlý kostel byl v letech 1777–83 znova vystavěn v dnešní pozdně barokní podobě podle projektu Josefa Jägra za finančního přispění knížete Jana I. Josefa z Lichtenštena. Jde o jednolodní obdélníkový kostel s vyhloubenými nárožími. Oválná loď je členěna dvojicemi pilastrů, kruchta je podklenuta valenou klenbou. Portál je z roku 1677, v jižní stěně je osazen portál datovaný 1703. Ze zařízení vyniká hlavní oltář, kazatelna, boční oltář sv. Jana Evangelisty a sochy sv. Vojtěcha a Prokopa v nikách presbytáře. Jde o rokokové práce z 18. století. Pravidelné bohoslužby se v kostele nekonají. Slouží ekumenickým účelům a pro rozličné kulturní akce.

Po konfiskaci majetku Smiřických na počátku 30leté války koupil v r. 1623 od Albrechta z Valdštejna celé panství za 600 000 kop míšeňských zlatých kníže Karel z Lichtenštejna. Po jeho smrti roku 1627 panství převzal Karel Eusebius (+ 1656) a později Jan Adam Ondřej (+1712). Po Ondřeji z Lichtenštejna zdědila kostelecké panství jeho dcera Marie Terezie Savojská (1694–1772). Její šedesátileté panování na kostelecких statcích bylo požehnáním pro celý kraj.

V tomto období vznikl na náměstí Smiřických nový farní kostel, kostel sv. Andělů strážných. Je to jednolodní barokní kostel s presbytářem z let 1735–37. Do dnešní podoby byl dostavěn až na konci 19. století. Při opravě kostela byla v letech 1889–1894 v západním průčelí chrámu přistavěna místním stavitelem Karlem Duškem pseudobarokní věž. Autorem původního návrhu je pravděpodobně oblíbený lichtenštejnský architekt Tomáš Václav Budil, který je autorem několika církevních staveb na lichtenštejnském panství.

Průčelí je členěno sdruženými pilastry z červeného pískovce. Niky jsou zdobeny sochami svatých. Loď kryje imitovaná klenba ze dřeva. Kruchta je podklenuta valeně. Na tubernáklu je socha Anděla Strážce. Hlavní oltář byl pořízen nákladem Marie Terezie

Savojské. Zobrazuje Anděla Strážce, který se ujímá mladého poutníka. Hlavní oltář, kazatelna a boční oltáře sv. Anny, sv. Jáchyma, Panny Marie Pomocné a sv. Jana Nepomuckého byly vytvořeny v roce 1739 jedním z nejvýznačnějších mistrů vídeňského rokoka, Gottfriedem Fritschen. Cyklus křížové cesty pochází od pražského malíře Josefa Hellicha. Oltáře Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého jsou zdobeny jejich sochami z let 1875–1880 z Mayerova ateliéru v Mnichově. Zpovědnice jsou zdobeny čtyřmi rokokovými soškami apoštolů. V kostele najdeme cínovou křtitelnici z roku 1717. Ve věži je zavěšen zvon z roku 1624, tedy z doby třicetileté války.

Božena Homolková

VÝLETY Z LOUŇOVIC

Kdo si myslí, že v Louňovicích se nic neděje, tak se mýlí. Když se dá dohromady správná parta žen, tak jde nuda stranou. Kromě pravidelného setkávání po pondělním cvičení jsme si domluvily na 5. března 2012 společný výšlap Čertovou brázdou do Sázavy. Autobusem č. 385 jsme dojely do Výžerek a přes Mělník došly po turistickém značení k Čertově brázdě. Podél potoka jsme se vydaly lesním údolím, nalezly Křížovou cestu, kterou jsme si také prošly a cestu ukončily u řeky Sázavy v Sázavě.

Druhým, velice úspěšným společným výletem (bylo nás 25 a byli s námi i muži), byl zájezd do Prahy na Vyšehrad 27. března 2012. Když se řekne Vyšehrad, každý si myslí, že je to jen hřbitov. Při komentované prohlídce jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí z historie tohoto slavného místa našich dějin. Vyhlídky z hradeb byly úžasné, počasí nám přálo. Naše cesta končila u Slavína, kde jsme absolvovali také komentovanou prohlídku.

Další společný výlet byl 24. dubna 2012, tentokrát na kolech a zase tématický. Dojely jsme do Tismic ke starobylému kostelíku. Shodou náhod nám pan kostelník kostel otevřel a pověděl nám o jeho historii. Pokračovaly jsme přes kopec Klepec, kde jsme se potěšily nádhernými vyhlídkami do kraje a neopomenuly jsme magický Hradešín.

Sérii našich jarních společných výletů jsme zakončily 15. května 2012 opět v Praze (bylo nás 16). Prošly jsme s průvodkyní celým okruhem Židovského muzea, potom pokračovaly procházkou přes Staroměstské náměstí ke Karlovu mostu, kde jsme měly v úmyslu absolvovat prohlídku Muzea Karlova mostu včetně plavby Pražskými Benátkami. Jenže z důvodu pořádání slavností Svatojánských Navalis nám muzeum uzavřeli už před polednem. Ale i tak procházka slunečnou rozkvetlou Prahou byla pohodová.

Letní měsíce jsme společně (32 účastnic) zahájily začátkem června na pětidenním tenisovém soustředění v Klenech u nádrže Rozkoš, kde většina žen tvrdě sportovala na tenisových kurtech a zbytek se věnoval turistice.

Koncem června jsme přijaly pozvání do Kostela ve zdi Sv. Martina v Praze na varhanní koncert. Následovala prohlídka Muzea Karlova mostu s plavbou po Vltavě Pražskými Benátkami. Bylo nás 8.

31. července jsme zamířili do zahrad Pražského hradu. Zvědavost nás vedla do nově otevřených Jižních zahrad. Jsou nádherné, stejně jako ty ostatní. Nejkrásnější je Vrtbovská zahrada, ve které naše prohlídka končila. Cestou jsme měli odborný výklad jedné z nás a sešlo se nás 19, včetně 3 chlapů.

A co dál? Plánujeme výlet do Kutné Hory, takže se můžeme těšit.

Marie Boudová

DĚTSKÁ BURZA

Podzimní – zimní oblečení, hračky, potřeby pro děti ...

6.–7. října 2012

Sobota 14–18 hodin
Neděle 10–12 hodin
Hotel u Sv. Huberta, Louňovice

Více info na lounovickaburza@seznam.cz, nebo 777 937 967

MINULOST a SOUČASNOST

PRVNÍ KABINY SLAVIA LOUŇOVICE (VÝMINEK U UZLŮ)

KABINY SK LOUŇOVICE JARO 1966

KABINY NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI POSTAVENÉ V LETECH 1983–1985

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173